

Repertoriumnummer 2026/ 74 16
Kamer KG1
Datum van uitspraak 26/08/2026
Rolnummer
IB.1

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op €	op €	op €

- ☐ Aan te bieden aan de ontvanger
- ☒ verzoekschrift/dagvaarding na 31/01/2019
- ☐ Pro Deo
- ☐ FJTB

rechtbank van eerste aanleg
Oost-Vlaanderen
afdeling Dendermonde

Kamer KG1

EINDBESCHIKKING

Aangeboden op
Niet te registreren

In de zaak

, KBO , vertegenwoordigd door
haar college van burgemeester en schepenen, met zetel gevestigd te

,

, KBO , met zetel te

,

Eiseressen, vertegenwoordigd door meester en meester ,
advocaat te

Tegen:

VLAAMSE GEWEST, KBO: 0220.819.807, vertegenwoordigd door

,

Verweester, vertegenwoordigd door meester loco meester
advocaat te)

De voorzitter in kort geding spreekt volgende beschikking uit:

1. Procedure

De voorzitter in kort geding nam in het dossier van rechtspleging onder meer kennis van:

- de inleidende dagvaarding van 15 juli 2026
- de beschikking van 23 juli 2026 op grond van artikel 747 §1 Ger. W.
- de conclusie van eiseressen neergelegd via e-deposit op 7 augustus 2026
- de conclusie van verweester neergelegd via e-deposit op 8 augustus 2026
- de door partijen neergelegde stukken

De voorzitter in kort geding heeft de middelen en conclusies van partijen gehoord tijdens de openbare terechtzitting van 19 augustus 2026, sloot vervolgens de debatten en nam de zaak in beraad.

De voorzitter in kort geding heeft toegezien op de naleving van de wet op het gebruik der talen in gerechtszaken, in het bijzonder de artikelen 2 en 30 tot 42.

2. Feiten

2.1 Op 21 mei 2026 nam het Agentschap Natuur en Bos (hierna ANB) een zogeheten 'beveiligingsbeslissing' op grond van artikel 65 van het Kaderdecreet Handhaving Vlaamse regelgeving waarbij beperkingen werden opgelegd aan het gebruik van de verlichting van het hockeyveld gelegen te

2.2 In deze beslissing werd bepaald dat de lichten moeten gedoofd worden vanaf 20 minuten voor zonsondergang tot zonsopgang in de periode van 15 maart tot 1 november, ter voorkoming van een opzettelijke en betekenisvolle verstoring van vleermuizen die gebruik zouden maken van de foerageergebieden in de omgeving van het terrein. Aan deze beveiligingsmaatregel werd een dwangsom van 10.000 euro per inbreuk gekoppeld (met een maximum van 500.000 euro).

2.3 Eiseressen stellen dat zij door deze beslissing aanzienlijke schade (dreigen te) lijden en de hockeyclub hierdoor niet kan functioneren. Zij gingen op 15 juli 2026 over tot dagvaarding.

3. Vorderingen

3.1 Eiseressen vorderen in conclusie:

"De vordering van eisers ontvankelijk en gegrond te verklaren;

In hoofdorde:

Bij wijze van voorlopige maatregel, voor recht te zeggen dat een verzoek tot hervorming bij de Raad van State schorsende werking heeft, en bijgevolg aan gedaagde een verbod op te leggen om de beveiligingsbeslissing van 21 mei 2026 uit te voeren en dwangsommen op te leggen en te innen, en toe te laten de terreinverlichting te gebruiken, en dit alles tot de Raad van State een uitspraak ten gronde heeft gedaan over het beroep tot hervorming tegen de beveiligingsbeslissing van 21 mei 2026.

In ondergeschikte orde:

Voor zover Uw Zetel zou oordelen dat het niet mogelijk zou zijn om te bevestigen dat het ingestelde beroep bij de Raad van State bij volle rechtsmacht de bestreden beslissing automatisch zou schorsen, bij wijze van voorlopige maatregel gedaagde te verbieden de beveiligingsbeslissing van 21 mei 2026 uit te voeren en te verbieden om dwangsommen op te leggen en te innen, en toe te laten de terreinverlichting te gebruiken, en dit alles tot de Raad van State een uitspraak ten gronde heeft gedaan over het beroep tot hervorming tegen de beveiligingsbeslissing van 21 mei 2026.

In ieder geval gedaagde te veroordelen tot alle kosten van het geding, daarin begrepen de rechtsplegingsvergoeding, begroot op het basisbedrag van 1.883,72 EUR.

Dit alles bij beschikking uitvoerbaar bij voorraad te verklaren niettegenstaande enig rechtsmiddel en met uitsluiting van borgstelling en kantonnement.”

3.2 Verweerster vordert in conclusie:

“In hoofddorde vast te stellen dat niet is voldaan aan de in artikel 584 Ger. W. vereiste spoedeisendheid en de vorderingen reeds daarom af te wijzen;

Ondergeschikt de vorderingen integraal ongegrond te verklaren;

De eisende partijen hoofdelijk, minstens in solidum, te veroordelen tot de kosten van het geding, aan de zijde van het Vlaamse Gewest begroot op de rechtsplegingsvergoeding van 1.883,72 EUR.”

4. Beoordeling

A. Rechtsmacht - bevoegdheid

4.1 De grondwetgever heeft de beoordeling van geschillen waarbij subjectieve rechten zijn betrokken toevertrouwd aan de hoven en de rechtbanken, behoudens de bij de wet gestelde uitzonderingen (cfr. artikel 144 en 145 van de Grondwet).

Eiseressen verwijzen naar de inperking van eigendomsrecht in hoofde van het gemeentelijke sportbeleid, de verenigingswerking, de financiële gevolgen en schade die zij (dreigen te) lijden door de beslissing van verweerster. Volgens verweerster kunnen deze belangen geen subjectief recht doen ontstaan om een tot op heden onvergunde installatie te gebruiken in strijd met een beveiligingsbeslissing.

Een subjectief recht is een concrete, door het objectieve recht erkende en beschermde bevoegdheid om een bepaalde prestatie of een bepaald gedrag van een ander te eisen. Het loutere feit dat een vereniging of rechtspersoon een bepaald doel in haar statuten heeft vermeld (zoals het promoten van sport), geeft haar inderdaad nog geen algemeen juridisch opeisbaar recht ten aanzien van derden om dat doel te realiseren.

Echter, zowel (de attributen van) het eigendomsrecht, als het recht op voorkoming, beperking en herstel van schade (cfr. artikel 1382 oud BW) op grond van een overheidsbeslissing die zij onrechtmatig achten, vormt in hoofde van eiseressen wel degelijk een subjectief recht waarvan de bescherming in het kader van een kortgedingprocedure kan worden nagestreefd (zie en vgl. Cass 28 februari 2025, en 24 november 2005, www.juportal.be). De beveiligingsmaatregel en daaraan gekoppelde dwangsom geldt ten aanzien van beide eisende partijen zodat zij in het kader van de uitoefening van hun subjectieve rechten hiertegen kunnen opkomen. Een vordering ter voorkoming van persoonlijke schade en aantasting van financiële en economische belangen betreft een

vordering inzake de burgerlijke rechten en valt binnen de rechtsmacht van de gewone rechtbanken en hoven.

De rechter kortgeding kan in geval van hoogdringendheid voorlopige maatregelen bevelen ter voorkoming van dergelijke schade, wanneer prima facie (op het eerste zicht) blijkt dat er sprake is van een onrechtmatige aantasting door de overheid. Verweerster stelt dat er geen sprake is van enige onrechtmatige aantasting van dit recht. Dit betreft evenwel een oordeel over de grond van de gevorderde maatregel (zie verder).

4.2 Als bevoegdheidscriterium geldt dat de eisende partij haar eis als spoedeisend moet omschrijven in de dagvaarding. Eiseressen vorderen in de dagvaarding om bij hoogdringendheid een voorlopige maatregel te bevelen.

De voorzitter in kort geding heeft bijgevolg rechtsmacht en is bevoegd.

B. Voorlopige maatregel

4.3 Eiseressen vorderen enerzijds om te zeggen voor recht dat een beroep tot hervorming bij de Raad van State schorsende werking heeft en anderzijds (ondergeschikt) om bij wijze van voorlopige maatregel verweerster te verbieden om de beveiligingsbeslissing van 21 mei 2026 uit te voeren in afwachting van een beslissing ten gronde door de raad van State.

Verweerster stelt dat het niet aan de kortgedingrechter toekomt om te beslissen of een beroep al dan niet schorsend werkt en deze vordering ongegrond is. De voorzitter in kort geding sluit zich hierbij aan. Dit betreft een vordering die mogelijks kadert in een procedure ten gronde, dan wel eventueel in een uitvoeringsgeschil maar kan naar het oordeel van de voorzitter in kort geding niet worden beoordeeld in een kortgedingprocedure. Het komt immers niet aan de kortgedingrechter toe te beslissen of een beroep bij de Raad van State in het kader van de zogeheten 'volle' rechtsmacht al dan niet een schorsend effect heeft op de bestreden beslissing. Dit betreft geen voorlopige maatregel.

De rechter in kort geding kan maatregelen tot bewaring van recht bevelen indien er een schijn van rechten is die het nemen van een beslissing verantwoordt. Hij mag hierbij geen declaratoir van rechten doen, noch de rechtspositie van de partijen definitief regelen (zie Cass. 7 december 2020, www.juportal.be).

4.4 Ondergeschikt vorderen eiseressen dat een voorlopig verbod zou worden opgelegd aan verweerster om de beveiligingsbeslissing uit te voeren en te verbieden dwangsommen op te leggen en te innen en toe te laten de terreinverlichting te gebruiken in afwachting van een uitspraak ten gronde door de Raad van State, die over enkele maanden verwacht wordt. Dergelijke maatregel is voorlopig van aard.

C. Spoedeisendheid

4.5 Artikel 584 eerste lid Ger. W. bepaalt dat de voorzitter in kort geding uitspraak doet in de gevallen die hij spoedeisend acht.

Volgens verweerster is er geen sprake van spoedeisendheid en zij verwijst naar het gegeven dat de beslissing al op 21 mei 2026 genomen werd. Vervolgens stelden eiseressen in juni een hervormingsberoep in bij de Raad van State, waarna het ANB bij brief van 12 juni 2026 bevestigde dat dit beroep volgens haar niet schorsend werkt en zij de naleving en uitvoering van de beslissing zou opvolgen. Eiseressen gingen op 15 juli 2026 over tot dagvaarding in kort geding, hetgeen volgens verweerster bijna 8 weken na de beslissing is en bijgevolg laattijdig.

De voorzitter in kort geding volgt dit standpunt niet en oordeelt dat er wel degelijk sprake is van spoedeisendheid. Volgens verweerster wist men op 12 juni 2026 dat er zou worden uitgevoerd en is er tussen 12 juni 2026 en het ogenblik van de dagvaarding geen enkel nieuw feit dat een plotse noodtoestand deed ontstaan. De voorzitter in kort geding oordeelt dat dit ook niet vereist is. Er is immers sprake van spoed wanneer een onmiddellijke beslissing wenselijk is om schade van een zekere omvang of ernstige ongemakken te voorkomen, wat niet zou kunnen worden bereikt via de gewone rechtspleging. Dit is het geval. Het feit dat men op dat ogenblik weet dat er trainingen in het gedrang gaan komen, zorgt er niet voor dat er geen sprake meer is van hoogdringendheid. Eiseressen zouden via de gewone rechtspleging geen tijdige beslissing kunnen bekomen.

Wanneer op 12 juni 2026 blijkt dat ANB de naleving van de beslissing verder wil nastreven, dienen eiseressen zich tot de kortgedingrechter te richten om eventueel een tijdelijke maatregel te bekomen tegen de start van het nieuwe hockeyseizoen dat eind augustus met de trainingen en begin september met de competitie begint. De discussie over de vergunningstoestand van het hockeyterrein voorafgaand aan de beveiligingsbeslissing doet hieraan geen afbreuk. Er is wel degelijk sprake van hoogdringendheid.

D. Schijn van recht

4.6 De rechter in kort geding kan op grond van een voorlopige en marginale beoordeling van de zorgvuldigheid waarmee het bestuur moet handelen, bepaalde daden opleggen of verbieden, maar kan dit enkel doen wanneer hij in redelijkheid besluit dat de overheid niet heeft gehandeld binnen de grenzen waarin zij moet optreden (zonder zich in de plaats van de overheid te stellen).

Het ANB beriep zich in de beveiligingsbeslissing onder meer op artikel 36 §2 van het Decreet betreffende natuurbescherming en het natuurlijk milieu van 21 oktober 1997, zijnde de veroorzaking van een verslechtering van de natuurkwaliteit en het natuurlijk milieu in een speciale beschermingszone en op artikel 10 van het Soortenbesluit van 15 mei 2009 (het opzettelijk en betekenisvol verstoren van beschermde soorten).

Daarnaast wordt verwezen naar het Kaderdecreet Vlaamse handhaving van 12 juli 2023 dat onder meer voorziet in de mogelijkheid tot het nemen van beveiligingsmaatregelen om misdrijven of inbreuken en de voortzetting ervan te voorkomen, om dreigende normschendingen met publieke verliezen te voorkomen en om de verdere toename van publieke verliezen te vertragen of uit te sluiten.

Partijen voeren discussie over het al dan niet verplicht uitvoeren van “een passende beoordeling wat betreft de betekenisvolle effecten voor de speciale beschermingszone” in het kader van de vergunningsplicht. Eiseressen halen aan dat het hockeyterrein niet gelegen is in Habitatrichtlijngebied en vleermuizen onder de Vogelrichtlijn geen deel uitmaken van de instandhoudingsdoelstellingen, in welk geval de “passende beoordeling” zoals vermeld in artikel 36ter §3 van het Natuurdecreet niet zou moeten uitgevoerd worden. Verweerster wijst erop dat in ieder geval artikel 10 van het Soortenbesluit dient te worden toegepast dat voorziet in een verbod op het opzettelijk en betekenisvol verstoren van beschermde soorten, los van enig gebied.

Artikel 2, 31° van het Natuurdecreet definieert dit als *“een verstoring die meetbare en aantoonbare gevolgen heeft voor de staat van instandhouding van een soort.*

Factoren die als dusdanig kunnen worden beschouwd, zijn:

- elke activiteit die bijdraagt tot de afname op lange termijn van de grootte van de populatie (populatieomvang) van de betrokken soort in het gebied of tot een geringe afname waardoor in vergelijking met de begintoestand de soort niet langer een levensvatbare component van de natuurlijke habitat kan blijven;*
- elke activiteit die ertoe bijdraagt dat het verspreidingsgebied van de soort in het gebied kleiner wordt of dreigt te worden;*
- elke activiteit die ertoe bijdraagt dat de omvang van de habitat van de soort in het gebied kleiner wordt.”*

Daarnaast merkt verweerster op dat ook artikel 63 van het Kaderdecreet handhaving als autonome grondslag voor de maatregel blijft gelden.

4.7 Het ANB besliste in de beveiligingsbeslissing van 21 mei 2026 het volgende (stuk 1 eiseressen):

“Om opzettelijke en betekenisvolle verstoring van vleermuizen die gebruik maken van de foerageergebieden te voorkomen wordt de terreinverlichting gedoofd tussen 15 maart en 1 november (buiten de periode van de winterslaap), en dit vanaf 20 minuten voor zonsondergang tot zonsopgang.

De beveiligingsmaatregel kan worden opgeheven wanneer:

- 1. Een Soortentoets/Passende beoordeling wordt goedgekeurd door het Agentschap voor Natuur en Bos waaruit blijkt dat voldaan wordt aan de bepalingen van artikel 10 van het soortenbesluit en artikel 36ter van het natuurdecreet.*

2. *De in deze toetsen geformuleerde milderende maatregelen worden uitgevoerd waarna het verdwijnen van de lichthinder moet aangetoond worden d.m.v. lichtmetingen (lichtsterkte en spectrum) ter hoogte van de foerageergebieden en corridors van de beschermde soorten.*

...

Vaststellingen

Op het hockeyterrein zijn 8 lichtmasten geplaatst die de omgeving sterk verlichten. Uit opmetingen op luchtfoto blijkt dat ongeveer 500 lopende meter van zeer waardevol foerageergebied met corridorfunctie lichthinder ondervindt. Dit gebied kan dus zijn ecologische rol niet meer ten volle vervullen voor beschermde diersoorten. Lichtvervuiling veroorzaakt grote ecologische schade door het verstoren van natuurlijke dag- nachtritmes bij dieren en planten. Bovendien verstoort licht het ecologisch evenwicht. Vleermuizen vliegen niet langs verlichte plekken.

Het terrein is aangelegd zonder omgevingsvergunning.

...

Waarschijnlijk zal een regularisatiedossier ook een aantal milderende maatregelen omvatten. Deze zijn nog onbekend en nog niet aanwezig. Mogelijk zijn deze ook niet afdoende en kan een vergunning niet afgegeven worden.

Gezien beveiligingsmaatregelen o.a. tot doel hebben toename van publieke verliezen te vertragen of uit te sluiten is de gekozen beveiligingsmaatregel noodzakelijk.

...

Het beoefenen van de recreatieve activiteit wordt niet volledig verhinderd maar slechts beperkt tot de periode met voldoende zonlicht. Het doven brengt geen kosten met zich mee en kan direct gebeuren.

...

De werking van de club betreft een regionale werking van vrijwilligers (geen professionele werking).

...

Anderzijds betreft het zeldzame soorten met de hoogste beschermingsgraad met een Europees beschermd statuut.

Als deze twee belangen (clubwerking versus natuurschade) gewogen worden tegenover elkaar is het opleggen van de beveiligingsmaatregel proportioneel.

Omtrent de dwangsom bepaalt de maatregel:

“Aan de beveiligingsmaatregel is een dwangsom gekoppeld. Er zal 1 keer om de tien dagen een controle van het doven van de verlichting gebeuren. Elke keer binnen deze 10 dagen dat wordt vastgesteld dat de verlichting brand (sic) zal de dwangsom van 10000 van toepassing zijn.

Motivering

De hoogte van het bedrag is noodzakelijk om de opzettelijke en betekenisvolle verstoring van beschermde soorten te stoppen en de publieke verliezen te doen ophouden. De opzettelijke en betekenisvolle verstoring is eenvoudig te stoppen door de verlichting te doven. Gezien het gaat om een soorten die staan op bijlage II en/of bijlage IV van de habitatrichtlijn en voorkomen binnen het naastgelegen vogelrichtlijngebied is een hoge dwangsom gerechtvaardigd."

4.8 Verweerster stelt dat niet blijkt dat eiseressen ernstige schade (dreigen te) lijden door de verplichting om de terreinverlichting te doven vanaf 20 minuten voor zonsondergang tot zonsopgang (in de periode van 15 maart tot 1 november) en er voldoende tijd was om trainingsuren en -duur, alsook de groepsindeling te herzien, alternatieve infrastructuur te zoeken en de competitieplanning aan te passen.

De voorzitter in kort geding volgt dit standpunt niet. Dat een individuele ploeg de competitiekalender zou kunnen laten wijzigen, blijkt nergens uit en is weinig aannemelijk aangezien tal van ploegen hierbij zijn betrokken. Ook het vinden van alternatieve infrastructuur is geenszins eenvoudig. De dichtstbijzijnde hockeyterreinen liggen op ruim een half uur rijden (met de auto) van het terrein in Verrebroek en deze terreinen worden daarnaast ook gebruikt voor hockeytrainingen van andere ploegen. Elke ploeg wordt geconfronteerd met dezelfde realiteit van naar schoolgaande jeugd of werkende volwassenen. Trainingsuren in verschillende ploegen, volgen dan ook diezelfde grote lijnen van algemene avondtrainingen en woensdagnamiddagtrainingen voor de jongsten. Gezien het aantal leden in de spelende ploegen te kan er evenmin eenvoudigweg uitgeweken worden naar een indoorlocatie. De gevolgen betreffen dus niet zomaar een aantal praktisch op te lossen problemen maar brengen de dagelijkse werking van de club in het gedrang.

Verweerster stelt dat het aangevoerde nadeel grotendeels hypothetisch is en op dit ogenblik er nog geen (aanzienlijk) ledenverlies is of financiële schade. De voorzitter in kort geding oordeelt dat het afdoende aannemelijk gemaakt wordt dat wanneer de komende maanden september en oktober meer dan de helft van de trainingen en sommige competitie matches niet kunnen doorgaan, de dagelijkse werking van de hockeyclub quasi onmogelijk wordt en leden aansluiting bij andere clubs zullen zoeken om hun hobby te kunnen uitoefenen, zeker gezien ook de verdere toekomst onduidelijk is nu de maatregel niet louter op één seizoen betrekking heeft. Eisers verwijzen naar cijfermatige gegevens en halen aan dat een ledenverlies van 12% er reeds voor zou zorgen dat de opbrengsten niet meer volstaan om de lopende kosten te betalen.

De gevolgen voor de hockeyclub van de beveiligingsmaatregel hebben naar het oordeel van de voorzitter in kort geding prima facie (op het eerste zicht) wel degelijk een grote invloed op de dagelijkse werking en het voortbestaan van de club. Deze dienen te worden vergeleken met de ernst van de 'publieke verliezen' die men met de beveiligingsbeslissing wil uitsluiten (mogelijke risico's voor de vleermuizen van tijdelijk verder gebruik van de terreinverlichting).

De voorzitter in kort geding merkt daaromtrent op dat het mogelijk zou moeten zijn om zowel de bescherming na te streven en te bewerkstelligen van soorten die het (bijzonder) moeilijk hebben zoals de vleermuis, als sportuitoefening mogelijk te maken zonder dat beide belangen lijnrecht tegenover elkaar lijken te staan en geanalyseerd worden als een 'sport versus natuur' situatie waarin één partij gelijk krijgt, hetgeen te betreuren valt.

Het ANB stelt in haar beslissing dat verlichting langs corridors en in foerageergebieden (in vogelrichtlijngebied) enkel zou moeten geplaatst worden indien het om wettelijke of veiligheidsredenen noodzakelijk is. Daarnaast stelt het ANB dat milderende maatregelen (zoals de plaatsing van lichtwerende doeken, aanpassing van de lichtarmaturen, de opmaak van een lichtplan, de versterking van de groenbuffer op het zwakke punt ervan) nog onbekend zijn, nog niet aanwezig en mogelijks niet afdoende zijn. Het is de voorzitter niet duidelijk hoe deze 'tussenoplossingen' onbekend kunnen zijn gezien het niet de eerste situatie is van (avond)gebruik van verlichte sportterreinen in een omgeving waar vleermuizen leven en uit de voorgelegde stukken blijkt dat deze tussenoplossingen aanvankelijk aangehaald werden door verweerster als mogelijkheid tot het vinden van een voor beide partijen werkbare oplossing.

Verweerster stelt dat de schade berekenbaar en in beginsel herstelbaar is en dat niet geldt voor de verstoring van vliegroutes en foerageergebied van de vleermuizen. Volgens verweerster zou een opschorting van de uitvoering van de beveiligingsmaatregel tot de beslissing ten gronde van de Raad van State het volledige biologisch relevante seizoen 2026 bestrijken.

4.9 Volgens eiseressen is er geen sprake van een dreigende normschending die een beveiligingsmaatregel rechtvaardigt en is de beslissing onvoldoende gemotiveerd. Daarnaast is de maatregel volgens eiseressen onevenredig, niet noodzakelijk en niet actueel. Ook de dwangsom zou onredelijk hoog zijn.

Eiseressen wijzen op het feit dat reeds voorafgaand aan de plaatsing van de verlichting op het hockeyveld op diezelfde plaats verlichting aanwezig was op twee voetbalterreinen (hogere palen, meer strooilicht). Verweerster brengt hier tegenin dat er geen jeugdwerking was in de voetbalploeg waardoor de terreinen minder intensief zouden zijn gebruikt. Hieromtrent zijn geen objectieve gegevens voorhanden.

Eiseressen halen eveneens aan dat in de e-mail van 5 mei 2026 van de Gemeente duidelijk aan het ANB gevraagd werd om eventuele andere afdoende alternatieven aan te geven maar hierop niet concreet werd geantwoord, noch gemotiveerd werd waarom deze alternatieven niet zouden voldoen (stuk 5 eiseressen).

Eiseressen stellen verder dat uit het (jaarlijks) Monitoringrapport van 2024 van het soortenbeschermingsprogramma voor de blijkt dat vleermuizen nog steeds gebruik maken van de vliegroutes in de nabijheid van het hockeyterrein, hetgeen erop wijst dat de verlichting hen kennelijk niet van deze routes doet afwijken. Verweerster stelt dat louter 'de' aanwezigheid van vleermuizen niet bewijst dat er geen sprake is van verstoring.

Dit is op zich correct maar de huidige beslissing van verweerster steunt op eerder theoretische aannames zonder evaluatie van de situatie ter plaatse of vaststellingen aangaande de vleermuizen uit het (recente) verleden. Dit niettegenstaande een betekenisvolle verstoring meetbare en aantoonbare gevolgen dient te hebben en niettegenstaande de specifieke werkelijke situatie op het terrein, zijnde een reeds jarenlange aanwezigheid van sportterreinverlichting en sinds 4 jaar aanwezigheid van de hockeyterreinverlichting.

Indien er een reële bedreiging is voor de vleermuizen, zou men verwachten dat dit na 4 jaar blootstelling op enige wijze zou blijken uit de (jaarlijkse) monitoringgegevens. Het blijkt evenwel niet dat de vleermuizen doordat de verlichting tussen zonsondergang en 22u (een beperkt deel van de avond/nacht) boven het hockeyterrein brandt, het gebied vermijden, andere routes gebruiken, of enig ander nadeel ondervinden dat kan bijdragen tot instandhoudingsproblemen.

Verweerster haalt aan dat het kaderbesluit niet vereist dat er reeds sprake is van schade maar een dreiging daartoe volstaat. Dit is correct maar wanneer er in de realiteit reeds 4 jaar effectieve blootstelling is, en eigenlijk reeds geruime tijd langer gezien de voorheen aanwezige voetbalterreinverlichting, volstaat een verwijzing naar een slechts algemeen theoretisch onderbouwde dreiging prima facie (op het eerste zicht) niet. De beveiligingsmaatregel moet immers actueel, noodzakelijk en ook proportioneel zijn, (cfr artikel 63 §3 en 64 van het Kaderdecreet, alsook de algemene beginselen van behoorlijk bestuur).

Bovendien verwijst het ANB in de beveiligingsbeslissing zelf telkens naar een 'reële' situatie met onder meer volgende standpunten: *"de publieke verliezen nietodeloos te laten voortduren"*, *"door het doven van de verlichting wordt de opzettelijke en betekenisvolle verstoring opgeheven"*, *"dit is dringend en dwingend aangezien een beschermde populatie in het gedrang komt"* en *"de hoogte van de dwangsom is noodzakelijk om de opzettelijke en betekenisvolle verstoring van beschermde diersoorten te stoppen en de publieke verliezen te doen ophouden"* (stuk 1 eiseressen).

4.10 De voorzitter in kort geding oordeelt prima facie (op het eerste zicht) dat eiseressen afdoende aannemelijk maken dat de beveiligingsmaatregel - die voor hen ernstige schade veroorzaakt of de komende weken zal veroorzaken - de grens te buiten gaat die door de evenredigheid wordt opgelegd, gezien de overheid onmiddellijk de strengste beslissing nam onder verbeurte van een dwangsom (verbod op het gebruik van de verlichting 20 minuten voor zonsondergang tussen 15 maart en 1 november) en besliste dat andere minder vergaande tussenoplossingen (plaatsing van lichtwerende doeken, aanpassing van de lichtarmaturen, versterking van de groenbuffer op het zwakke punt ervan) niet actueel of niet gekend waren of op dit ogenblik zouden voldoen, evenwel zonder dat er objectieve gegevens voorhanden zijn waaruit blijkt of die zelfs louter aannemelijk maken dat hierdoor een reële bedreiging van de rond het hockeyterrein aanwezige vleermuizen vermeden wordt. Dit geldt des te meer gezien zij de herziening van de beslissing afhankelijk maakt van door haar goed te keuren milderende maatregelen en het bewijs van het verdwijnen van de lichthinder op basis van concrete metingen.

De voorzitter in kort geding oordeelt dat de beveiligingsmaatregel prima facie (op het eerste zicht) niet voldoet aan de onder meer vereiste evenredigheid (artikel 63), actualiteit en noodzakelijkheid (artikel 64).

De vordering tot het opleggen van een voorlopige regeling, in afwachting van de beslechting ten gronde van de betwisting door de Raad van State over enkele maanden, zijnde de tijdelijke opschorting van de uitvoering van de maatregel en daaraan gekoppelde dwangsom is gegrond.

4.11 Deze beslissing is van rechtswege uitvoerbaar bij voorraad (artikel 1039 Ger. W.).

5. Proceskosten

5.1 Verweerster is de in het ongelijk gestelde partij en dient de proceskosten te betalen (artikel 1017 van het Gerechtelijk Wetboek).

5.2 De dagvaardingskost bedraagt 402,84 euro, daarin begrepen de bijdrage voor het begrotingsfonds voor de juridische bijstand.

5.3 Eiseressen vorderen een rechtsplegingsvergoeding van 1.883,72 euro, hetgeen de voorzitter in kort geding toekent.

5.4 Verweerster dient ook in te staan voor de betaling van het rolrecht van 165 euro aan de Federale Overheidsdienst Financiën (artikel 269² van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten).

6. Beslissing

De voorzitter in kort geding doet uitspraak op tegenspraak, in eerste aanleg en

verklaart de vordering van eiseressen ontvankelijk en in de hiernavolgende mate gegrond:

verbiedt bij wijze van voorlopige maatregel de uitvoering van de beveiligingsbeslissing van 21 mei 2026 en daarin opgelegde dwangsom(men), in afwachting van een beslissing ten gronde door de Raad van State over het beroep tot hervorming van voormelde beveiligingsbeslissing, zodoende dat de terreinverlichting in de tussentijd verder kan gebruiken.

veroordeelt verweerster tot de proceskosten die de rechtbank aan de zijde van eiseressen vaststelt op 402,84 euro dagvaardingskost (hierin begrepen de bijdrage voor het begrotingsfonds voor de juridische bijstand) en 1.883,72 euro rechtsplegingsvergoeding

veroordeelt verweerster tot betaling van het rolrecht van 165 euro, te innen door de Federale Overheidsdienst Financiën

wijst het meer- of anders gevorderde af als ongegrond.

Deze beschikking is gewezen en uitgesproken tijdens de openbare terechtzitting van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde, zetelend in kort geding (KG1), op **ZESENTWINTIG AUGUSTUS TWEEDUIZEND ZESENTWINTIG**, door _____, rechter, in vervanging van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, van de afdelingsvoorzitter van deze rechtbank en afdeling, van de ondervoorzitters en van de ouder benoemde rechters, allen wettelijk verhinderd, bijgestaan door _____, griffier.